

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم وير زنده یک تن ميباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - دوم دسمبر ۲۰۱۳

جاودانه

به سراغ شب غمهایت میروم و پنجره بزرگ اندیشه هابم را به رخ آسمان بی ستاره میکشایم.

آنجا حفرگاه ظلمانی و هراسناک است و روی زمین کاج بلند امید در ظلمت شب پندارم چون نقش سوخته جنگلهای دور افتاده، نمایان میشود.

من چه ساده و بی درک هستم، زمان را زیر گامهای غفلت پایمال میکنم و آرامشم را در خوف دره خاموش خاطره هائی میریزم، که مرا از سیر آسوده هستی سوی افسردگیها میکشاند.

سالها گذشت و باز میگردد و اما نشان گامهای تو در دهلیز زمان، تکرار لحظه های رنج را در لوح ذهنم نقاشی میکند. اشک نامرادیهایم رنگها را بار بار رقیقتر میسازد، ولی طرحها بیشتر آشکار میگرددند.

سپیده باور را بیصبرانه انتظار میکشم تا بار دیگر نگاههای عاشقانه تو روی جاده های مرمین پندارم نمایان گردند، و عشق را که جاودانه ترین آهنگ هستی ست، سپاس گویم و حرمت گزارم.

(ناهید "غزل" غنی زاده)